

Η ποδοσφαιρική ομάδα

Η ομάδα του σχολείου μας είναι πάντα δυνατή
 και οι παίχτες της είν' όλοι ένας-κι ένας διαλεχτοί.
 Μες το γήπεδο σαν μπαίνουν, με καμάρι στη σειρά,
 τα παιδιά όλα φωνάζουν «Ζήτω!... Ζήτω!...» με χαρά.
 Μ' ένα σφύριγμα, να τώρα, το παιγνίδι αρχινά
 κι απ' τη μια μεριά στην άλλη, δες τη μπάλα πως πετά!
 Το παιγνίδι ολοένα παίρνει γρήγορο ρυθμό
 και χαιρόμαστε στ' αλήθεια το καθένα του λεπτό.
 Η ομάδα κυνηγάει πάντα νίκη καθαρή
 μα και ήττα σαν δεχτεί, δε λογαριάζεται ντροπή.

Γεώργιος Π. Κοκής

Το εγγόνι

Ο παππούς κρατά στο γόνυ
 το μικρό του το εγγόνι,
 που του διώχνει το μαράζι
 σαν εκείνο τον πειράζει.

Πλάϊ κάθετ' η γιαγιά
 με τα μάτια τα διπλά
 Καθαρά θέλει να βλέπει
 για να πλέκει όπως πρέπει.

Το εγγόνι τη γελά,
 της αρπάζει τα γυαλιά
 Καλέ, στάσου να σε πιάσω
 κι ευθύς θα σε δικάσω.

Αυτό τρέχει μακριά,
 τις φοθέρεις αψηφά.
 Κι η γιαγιά μόλις το φτάνει
 στην αγκάλη της το θάνει.

Ημερεύει για καλά
 στη ζεστή της αγκαλιά
 σαν γροικάτο παραμύθι
 απ' τα δυο γλυκά της χείλη.

Γεώργιος Π. Κοκής